

Benaurada Verge Maria, Mare de l'Església

Text de l'Evangelí (Jn 19,25-34): I s'estaven junt a la creu de Jesús la seva mare i la germana de la seva mare, Maria de Cleofàs, i Maria la Magdalena. Jesús, doncs, quan veié la mare i el deixeble que ell estimava, que era allí, diu a la mare: «Dona, vet aquí el teu fill». Després diu al deixeble: «Vet aquí la teva mare». I des d'aquella hora la prengué el deixeble a casa seva.

Després d'això, sabent Jesús que ja tot s'havia acomplert, per tal que es complís l'Escriptura digué: «Tinc set». Hi havia allí un vas ple de vinagre; clavant, doncs, a una canya d'hisop una esponja xopa de vinagre, la hi acostaren a la boca. Quan Jesús hagué pres el vinagre, digué: «Està acomplert!», i, després d'inclinar el cap, lliurà l'esperit.

Els jueus, doncs, com que era Parasceve, per tal que els cossos no restessin en la creu el dissabte, ja que aquell dissabte era un dia important, pregaren Pilat que els trenquessin les cames i els traguessin. Vingueren, per tant, els soldats i trencaren les cames del primer i de l'altre que va ser crucificat amb ell, però quan arribaren a Jesús, així que veieren que ja estava mort, no li trencaren les cames, sinó que un dels soldats amb una llança foradà el seu costat, i a l'instant en sortí sang i aigua.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Vet aquí la teva mare»

Fr. Alexis MANIRAGABA

Avui fem memòria de Maria, Mare de l'Església. En aquest sentit, contemplem la maternitat espiritual de Maria en connexió amb l'Església que és —en si mateixa— Mare del Poble de Déu, ja que «ningú no pot tenir Déu per Pare si no té l'Església per Mare» (Sant Cebrià). Maria és Mare del Fill de Déu i, alhora, Mare d'aquells que estimen el seu Fill i els “ben-amats” del seu Fill, en concordança amb aquell «Dona, vet aquí el teu fill; deixeble: Vet aquí la teva mare» (Jn 19,26-27), tal com digué Jesús. Bo i lliurant el seu cos als homes i retornant el seu esperit al Pare, Jesucrist inclús donà la Mare als seus amics.

I l'amor més gran és aquell amb el que Jesús estima l'Església (cf. Ef 5,25), a la qual pertanyen els seus amics. Per tant, els fills adoptats per Déu no poden tenir Jesús per germà si no tenen Maria com a Mare perquè, mentre Maria estima el seu Fill, estima l'Església de la qual Ella n'és membre eminent. La qual cosa no significa que Maria sigui superior a l'Església, sinó que Ella és «mare dels membres del Crist» (Sant Agustí).

El Concili Vaticà II afegeix que Maria és «veritablement mare dels membres del Crist per haver cooperat amb el seu amor al naixement dels fidels a l'Església, els quals són membres d'aquell Cap (Jesús)». A més, tot romanent enmig dels Apòstols al Cenacle (cf. Ac 1,14), Maria —Mare de l'Església— recorda la presència, el do i l'acció de l'Esperit Sant en l'Església missionera. En implorar l'Esperit Sant en el cor de l'Església, Maria prega amb l'Església i prega per l'Església, perquè «assumpta ja a la glòria del cel, acompanya i protegeix l'Església amb el seu amor maternal» (Prefaci de la missa “Maria, Mare de l'Església”).

Maria té cura dels seus fills. Podem, per tant, confiar-li tota la vida de l'Església, tal com ho va fer el papa sant Pau VI: «Oh, Verge Maria, augusta Mare de l'Església, us encomanem tota l'Església i el concili ecumènic!».

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

-

«Quina Mare tan plena d'amor tenim! Fem-nos semblants a Ella i imitem-la en el seu amor! Ella tingué compassió de nosaltres fins el punt de no considerar en absolut la seva pèrdua material i el seu sofriment físic» (Sant Bonaventura)

•

«La Mare del Redemptor ens precedeix i contínuament ens confirma en la fe, en la vocació i en la missió. Amb el seu exemple d'humilitat i de disponibilitat a la voluntat de Déu ens ajuda a traduir la nostra fe en un anunci de l'Evangelí joios i sense fronteres» (Francesc)

•

«Al terme d'aquesta missió de l'Esperit, Maria esdevé la “Dona”, nova Eva “mare dels vivents”, Mare del “Crist total”. És amb aquest títol que la veiem entre els Dotze, formant com ‘un sol cor, assidus a la pregària’ (Ac 1,14), a l'alba dels “darrers temps” que l'Esperit va inaugurar el matí de la Pentecosta amb la manifestació de l'Església» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 726)